

Det var fra Regeringens Side foreslaaet, at begge disse Laan skulle forrentes med, om jeg i Øjeblikket husker ret,  $3\frac{3}{4}$  pCt. eller omkring det Beløb. I Folketinget har man ganske vist fastholdt Renten af det sidste Laan til Ebeltoft Havn, men har derimod indsat en Bestemmelse om, at Laanet til Ringkøbing Amsraad skal være rentefrit. Med Hensyn til denne Bestemmelse skal jeg bemærke, at min Kollega, Landbrugsministeren, som i Dag ved Upasselighed er forhindret fra at være her til Stede og derfor har anmodet mig om at udtale mig paa hans Vegne, over for mig har udtalt, at han mente, at der mulig nok under Hensyn til Beskaffenheden af det paagældende Foretagende kunde være Anledning til at vise nogen Imødekommen med Hensyn til Forrentningen saaledes, at man nøjedes med en lavere Rente end den, der var foreslaaet af Regeringen, medens det dog heller ikke er forekommet ham, at der er tilstrækkelig Grund til at gøre Laanet rentefrit. Og for mit eget Vedkommende maa jeg udtale, at det selvfølgelig kun er rent finansielle Betragtninger, som have ført mig til at holde paa, at Laanet burde forrentes. Under andre Omstændigheder vilde jeg derfor anse det for rigtigst, at dette Laan blev behandlet noget mere i Overensstemmelse med de Regler, man følger ved andre Laan af Statskassen i lignende Øjemed; men under Hensyn til, hvad der alt blev anført af den højtærede Konseilspræsident om Ønskeligheden af at faa en ordinær Finanslov vedtagen inden Finansaarets Slutning, tror jeg dog, at dette Spørgsmaal i og for sig vil være for lidet betydeligt til, at man af den Grund skulde lade Forslaget gaa tilbage til det andet Ting. Jeg maa kun med Hensyn til disse Laan nu tage det Forbehold, jeg alt har taget, at det overhovedet maa bero paa den Status, som faktisk kommer til Stede i det kommende Finansaar, om disse Laan ville kunne blive udbetalte, og at dette altsaa i hvert Tilfælde først vil kunne vise sig henimod Finansaarets Slutning, medmindre der, som sagt, gennem Vedtagelsen af en Lov om Statslaan ad anden Vej skaffes Midler til Stede for Statskassen til uden Betænkelighed at afholde saadanne Laan. Det vil vistnok overhovedet i det kommende Finansaar under den nævnte vanskelige finansielle Situation blive nødvendigt at vise sig noget mindre imødekommende med Hensyn til Udbetalingen af de forskellige Tilskud, som findes opførte paa Finansloven til forskellige Insti-

tutioner og Personer, som man hidtil altid har plejet at udbetale med det fulde Beløb straks i Finansaarets Begyndelse. Det vil være muligt, at man paa forskellige Punkter maa komme til en mere successiv Udbetaling af disse Beløb, efterhaanden som der bliver Penge disponible i Kassebeholdningen.

I øvrigt har jeg for Finansministeriets Budgetters Vedkommende intet særligt at bemærke ved den af Folketinget vedtagne Finanslov, idet der for disse Budgetters Vedkommende ikke har fundet Nedsættelser Sted. Derimod skal jeg kortelig omtale de af Konseilspræsidenten nævnte Anmærkninger, hvoraf to vedrøre Statsanstalten for Livsforsikring, som sortere under Finansministeriet. Det maa maaske være mig tilladt kortelig at angive for det høje Ting, hvorom Spørgsmaalet drejer sig. — Indtil i Fjor var Lønningen for Statsanstaltens Bestyrelse fastsat ved Finansloven. Der blev da i Fjor vedtaget en Lov, som udkom under 7de April 1900, om Lønningerne ved Statsanstalten for Livsforsikring. I det forelagte Forslag bestemtes, at to Direktører lønnes med et Honorar af 2,000 Kr. aarlig. Dette var en Forhøjelse af det hittidige Honorar, idet samtidig Tantiemen blev saaledes omordnet, at der i den vilde finde en betydelig Nedgang Sted, som skulde opvejes ved den foreslaaede Forhøjelse af Honoraret. Det bemærkes derom i Anmærkningerne til Lovforslaget: „I Overensstemmelse med de nugældende Regler har man anset det for det rette, at de to Medlemmer af Bestyrelsen, som ikke ere Forretningsførere eller matematikkyndige Direktører, lønnes med Honorar. Man gaar ud fra, at disse Stillinger, som hidtil, ville kunne forenes med andre Beskæftigelser, og naar Honoraret i Forbindelse med Tantiemen ikke sættes lavere end foreslaaet, formener man at kunne være sikker paa at faa passende Kræfter“. Det var her altsaa meget tydelig udtalt fra Administrations Side, at man gik ud fra den Forudsætning, at disse Stillinger kunde ligesom hidtil forbindes med andre lønnede Stillinger, navnlig altsaa overdrages til Embedsmænd, og at da Honoraret vilde blive udbetalt med det fulde Beløb, som fandtes opført her i Loven. Dette fremgik yderligere meget klart af en Tabel, som fandtes i Anmærkningen til Lovforslagets § 9, i hvilken Paragraf det fastsattes, at Funktionærer, som fremtidig fik en lavere Løn, end de hidtil havde haft, vilde faa Forskellen udbetalt som personligt Tillæg. Der blev da givet en tabel-